

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoE/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420201334
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1420201334.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci oprávneného (otca): E. P., O.. X.XX.XXXX, Z. P. D. H., okres Z., prechodný pobyt X. M. XXX/X G. U., štátny občan SR, proti povinnej (matke): C.. U. X., O.. X.XX.XXXX, trvalý pobyt U. XX/X, V., štátny občan SR, zastúpenej Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 836 460, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: G.H. Ž. P., O.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 56Em/3/2020-79 zo dňa 10.8.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 56Em/3/2020-79 zo dňa 10.8.2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením výrokom I. zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/116/2016-105 zo dňa 29.6.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/599/2017-176 zo dňa 24.4.2018 a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a to s odkazom na ustanovenia § 372, § 374, § 375, § 376, § 377 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 15.4.2020 žiadal oprávnený o nariadenie výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/116/2016-105 zo dňa 29.6.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/599/2017-176 zo dňa 24.4.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 21.5.2018, ktorým bolo rozhodnuté o úprave jeho styku s maloletou. Oprávnený svoj návrh odôvodnil tým, že od vypuknutia pandémie Covid-19 mu povinná úmyselne bráni v styku s maloletou, maloletá sa mu odcudzuje, nazýva ho „P.“, a nie „Tata“ ako predtým, pričom v návrhu oprávnený uviedol dni, kedy sa jeho styk s maloletou nerealizoval a v ďalších doplnených podaniach uviedol ďalšie dni, kedy matka nerešpektovala súdne rozhodnutie o úprave styku s maloletou. Povinná vo svojom vyjadrení poprela tvrdenia oprávneného o tom, že by mu bezdôvodne bránila v styku s maloletou a uviedla, že oprávnený bez akejkolvek sebareflexie koná voči maloletej nátlakovo. Povinná sa situáciu snažila riešiť aj formou sedení u psychológov alebo v rámci mediačných stretnutí s oprávneným, ale bezvýsledne. Vo vzťahu k téme pandémie Covid-19 a k priebehu stykov s maloletou počas obdobia od 13.3.2020 povinná poukázala na maximálne nezodpovedné správanie oprávneného, v dôsledku čoho povinná považuje oprávneným tvrdené zmarenie styku v tomto období za bezpredmetné s tým, že počas uvedených dní oprávnený komunikoval s maloletou cez videohovor každý druhý deň a to bežne aj po dobu jednej hodiny. Nakoľko oprávnený na povinnú podal trestné oznámenie pre údajné podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, kedy mala povinná brániť v pohybe maloletej, bola dňa 21.4.2020 u nich v domácnosti preveriť pomery sociálna pracovníčka a žiadne z tvrdení oprávneného

sa nepotvrdilo. V rovnaký deň oprávnený komunikoval s maloletou cez videohovor, ktorý maloletá ukončila z dôvodu nátlakového správania oprávneného. Aj v dôsledku neprimeraného správania sa oprávneného, jeho výbušnosti a nepoľavujúceho naliehania sa začala maloletá oprávneného strániť a styk s ním výslovne odmieta. Oprávnený názor maloletej absolútne nerešpektuje, ku styku maloletú núti násilným konaním a akékoľvek žiadosti alebo vyjadrenia maloletej ignoruje, resp. ich označuje za hlúpe alebo ovplyvnené povinnou. Povinná tiež uviedla incident, ku ktorému došlo pred školou, keď oprávnený napriek predchádzajúcim prosbám povinnej maloletú čakal pred školou už o 15:15 hod., kedy po ňu prišla aj povinná a maloletá na povinného opakovane kričala, že sa ho bojí a že ho nechce vidieť. Povinná tiež uviedla, že počas obdobia apríl - jún 2020 aktívne komunikovala s ÚPSVaR Bratislava, telefonicky obnovila kontakt aj s detskou psychologičkou z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Bratislava IV, Mgr. Monikou Rusinovou a oprávnenému tiež navrhla, aby absolvoval zopár stretnutí s maloletou za prítomnosti psychologičky z ÚPSVaR Bratislava Mgr. Zuzanou Ürgeovou, čo odmietol. Povinná tiež vyhľadala mediátorku PhDr. Miroslavu Kristínovú Wieckowskú, zapísanú v zozname mediátorov MS SR, kde s oprávneným dňa 2.6.2020 podpísali zmluvu o poskytovaní mediáčného poradenstva a absolvovali s oprávneným prvé sedenie, avšak odvtedy oprávnený odmieta v mediácii pokračovať. Povinná poukázala aj na vyjadrenie ÚPSVaR Bratislava k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 5.6.2020, ktoré bolo predložené v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 14P/9/2020.

3. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 31.3.2020 žiadal oprávnený nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v režime striedania jedného týždňa s tým, že výživné sa rodičom neurčí. Konanie je vedené pod sp. zn. 13P/59/2020, pričom súd návrh oprávneného uznesením č. k. 13P/59/2020-34 zo dňa 6.5.2020 zamietol a Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 20CoP/75/2020-88 zo dňa 8.7.2020 toto rozhodnutie potvrdil.

4. Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 15.5.2020 žiadal oprávnený nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, určil styk povinnej s maloletou a nariadil povinnej povinnosť podrobiť sa psychiatrickému vyšetreniu. Konanie je vedené pod sp. zn. 14P/9/2020, pričom súd návrh oprávneného uznesením č. k. 14P/9/2020-22 zo dňa 15.6.2020 zamietol a oprávnený proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, o ktorom zatiaľ nie je rozhodnuté.

5. Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 29.6.2020 žiadala povinná nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.4.2018 č. k. 11CoP/599/2017-176 tak, že oprávnený by mal upravený styk s maloletou na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave za účasti psychológa úradu a to v počte dvoch stretnutí v trvaní dvoch hodín týždenne podľa určenia a časového harmonogramu psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, po skončení vyučovania maloletej a vo veci samej uložil rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa stretnutiam u mediátorky v rozsahu 10 hodín. Uvedené konanie je vedené pod sp. zn. 14P/38/2020, pričom súd návrh matky uznesením č. k. 14P/38/2020-59 zo dňa 29.7.2020 zamietol.

6. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že po dôkladnom vyhodnotení a zvážení všetkých zistených skutočností považuje predmetný návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia za nedôvodný s tým, že povinná uviedla ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa oprávneným namietané termíny stykov neuskutočnili. Z vyjadrení oboch rodičov je zrejmé, že maloletá má voči oprávnenému odmietavý postoj, ktorý prezentuje rôznymi spôsobmi. Nakoľko je vo veku 7 rokov, kedy ju nie je možné násilným konaním prinútiť ku styku tak, ako to požaduje oprávnený, je podľa súdu prvej inštancie výlučne na oprávnenom, ako sa k realizácii ďalších stretnutí s maloletou postaví. Pokiaľ má oprávnený skutočný záujem na budovaní vzťahu s maloletou, nech zváži svoje doterajšie správanie voči maloletej a zabráni tomu, aby ho maloletá videla v negatívnom svetle aj do budúcnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie je pravdepodobné, že uvedené správanie maloletej je iba prechodného charakteru, ktoré môže byť zapríčinené mnohými faktormi, ako vekom, odlúčením v rámci pandémie, atď. s tým, že aktuálne je výlučne na oprávnenom, akým spôsobom si získa náklonnosť maloletej späť, pričom najvhodnejším spôsobom sa javí milý prístup k povinnej ako najbližšej osobe maloletej, cez ktorú si ľahko a prirodzene môže získať sympatie maloletej. Súd prvej inštancie mal za to, že v súčasnosti je akýkoľvek nútený styk oprávneného s maloletou v rozpore s jej najlepším záujmom, ktorý je prvoradý pri rozhodovaní súdu vo všetkých veciach týkajúcich sa maloletých detí. Nakoľko z celého konania nevyplýva ani snaha povinnej brániť styku oprávneného s maloletou, súd prvej inštancie návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietol.

7. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd potrestal povinnú za každý mesiac nedodržovania exekučného titulu, nariadil povinnej podstúpiť psychiatrické vyšetrenie a zrkadlovo otočil terajší platný rozsudok o úprave styku. Svoje odvolanie oprávnený odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie bolo vydané narýchlo, pričom súd prvej inštancie odignoroval oprávneným uvádzané obvinenia povinnej z páchania psychického domáceho násillia na dieťať, nevyžiadal si od miestne príslušného OO PZ záznamy polície o odmietaní dodržiavať rozsudok povinnou, o priebehu odovzdávania dcéry do starostlivosti oprávneného a nevykonal oprávneným navrhnutý dôkaz, aby povinná predložila mesačný prehľad návštev otca maloletej, do ktorého si už 7 rokov proti podpisu zaznamenávajú stretnutia oprávneného s maloletou. Oprávnený tiež namietal, že zdokumentoval bezdôvodné nedodržovanie rozsudku počas 4-6 mesiacov a povinná jednou vetou zaklame, že „styk sa realizoval“ a súd prvej inštancie jej bez vyžiadania dôkazov uveril. Zároveň oprávnený v odvolaní poukázal na prekrúcanie + zneužívanie „najlepšieho záujmu dieťaťa“ na bratislavských súdoch, ktorý má vyplývať zo Štatistickej ročenky MS SR 2019, v nadväznosti na čo poukázal aj na prekrúcanie tohto pojmu v súvislosti s predmetnou vecou. Oprávnený dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/196/2019 zo dňa 20.1.2020 a vytýkal súdu prvej inštancie, že nezisťoval skutočný stav veci, t.j. či sa stretávanie uskutočňuje, či povinná maloletú trápi a systematicky odcudzuje dcéru od otca. Súčasne uviedol, že styk sa od 13.3. de facto nerealizuje a povinná bezprecedentne nedodríava platný rozsudok a spolu s ostatnou rodinou žijúcou v jednom byte (babka + brat + švagriná) podnecuje maloletú k totálnemu odporu a odmietaniu oprávneného, ako aj k agresivite voči oprávnenému. Podľa oprávneného sa povinná snaží vytvoriť z neakceptovateľného stavu „novú realitu“ a v tom jej musí zabrániť odvolací súd.

8. Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadрила prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 2.11.2020, v ktorom k tvrdeniam oprávneného o psychickom domácom násillí páchanom na maloletej uviedla, že tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, čoho dôkazom je správa z pohovorov s maloletou, vypracovaná ÚPSVaR dňa 5.6.2020, ako aj správa z poradenských stretnutí v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 17.7.2017 (správne malo byť zrejme uvedené „zo dňa 17.7.2020“ - poznámka odvolacieho súdu). Súčasne povinná uviedla, že z jej iniciatívy sa od roku 2018 realizujú na pôde Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie stretnutia s maloletou v sprievode povinnej, z dôvodu preskúmania pocitov maloletej po zažitom incidente - fyzickom útoku oprávneného na povinnú a starú mamu maloletej na jar 2018. Rovnako sa povinná ohradila voči tvrdeniam oprávneného o tom, že povinná neumožňuje necenzurovaný kontakt/styk oprávneného s maloletou a podnecuje maloletú k totálnemu odporu a k verbálnej aj neverbálnej agresivite voči oprávnenému. Odkedy maloletá začala odmietat' kontakt s oprávneným v máji 2020, tento začal písať nespočetné množstvo e-mailov na ÚPSVaR, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, generálnu prokuratúru, Kanceláriu prezidentky SR a na ďalšie miesta s požiadavkou na vyriešenie bezútešnej situácie, pričom je zaryto presvedčený o svojej pravde. Otcove vyjadrenia a prezentované názory sú však podľa povinnej v príkrom rozpore s realitou, nakoľko maloletá sa nielenže nedožaduje starostlivosti od oprávneného vo väčšej miere, ale dokonca sa posledné mesiace stretnutiam s oprávneným úplne bráni, z každého blížiaceho stretnutia prežíva stres a paniku, čo nakoniec prezentuje pri osobnom stretnutí s oprávneným krikom, plačom, verbálnym aj neverbálnym odmietaním, či dokonca fyzickým útokom na oprávneného. Povinná uviedla, že nesúhlasí s tvrdením oprávneného, že by úmyselne marila výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletou, manipulovala ňou a podnecovala maloletú k nenávisti voči oprávnenému. Povinná tiež poukázala na skutočnosť, že oprávnený od mája 2020 prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.7.2014 č. k. 13P/7/2014-161, ktorý sa stal v časti bežného výživného vykonateľný dňa 27.8.2014 a právoplatný dňa 13.5.2015, v dôsledku čoho povinná podala dňa 6.8.2020 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy. Dôkazom toho, že povinná nemá v úmysle živiť v maloletej negatívne pocity voči oprávnenému je aj skutočnosť, že povinná ešte na jar 2018 sama iniciovala stretnutia maloletej u psychológa, ktoré prebiehali až do 07/2020 a tiež z vlastnej iniciatívy povinná vyhľadala mediátorku, avšak od uskutočnenia prvého stretnutia oprávnený odmieta v mediácii pokračovať. Povinná verí, že v prípade absolvovania mediačných sedení, ako aj sedení u psychologičky zo strany oprávneného by mohlo dôjsť k náprave jeho vzťahu s maloletou. Povinná uviedla, že dňa 28.8.2020 podala na Okresný súd Bratislava IV návrh na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, ktorým sa domáha, aby súd styk oprávneného s maloletou zakázal alebo ho upravil iným spôsobom a to formou asistovaného styku za prítomnosti psychológa. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 17P/33/2020 a podľa informácií povinnej ešte nebolo do spisu doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu. Podľa presvedčenia povinnej nepriaznivú situáciu

medzi oprávneným a maloletou už ďalej nie je možné vyriešiť bez odbornej pomoci psychológov a mediátora. Povinná vo vyjadrení tiež poukázala na Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých a uviedla, že má za to, že maloletá za terajšej situácie nie je pripravená na nútené stretávanie sa s oprávneným a násilné odobratie maloletej za účelom realizácie styku s oprávneným by mohlo zároveň mať za následok odcudzenie maloletej od oprávneného, resp. vytvorenie syndrómu zavrhnutého rodiča, ktorého dôsledky by bolo ťažké odstraňovať. Na základe vyššie uvedeného povinná v predmetnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd odvolanie oprávneného v celom rozsahu zamietol a zároveň v súlade s § 3 ods. 3 Vyhlášky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rodičom maloletej uloží povinnosť podrobiť sa mediácii v Centre pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, alternatívne uložil povinnosť oprávnenému, povinnej a maloletej podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko pre Bratislavu IV, za účelom riešenia výchovných prístupov k maloletej ohľadne získavania spätnej dôvery v oprávneného a uľahčenia komunikácie medzi rodičmi.

9. Oprávnený prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu v odvolacej replike zo dňa 21.12.2020 uviedol, že povinná začala vodiť maloletú do Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie od jesene 2018 bez vedomia oprávneného a to v rámci obdobia od júla 2018 do februára 2020, kedy stretávanie a vzťah otca a dcéry fungovali bezproblémovo. Zodpovednosť za nerealizovanie styku oprávneného s maloletou podľa exekučného titulu za obdobie od marca 2020 prenáša povinná výlučne na oprávneného, poukazujúc aj na údajné nedodržanie opatrení prijatých príslušnými orgánmi štátu v podmienkach epidémie ochorenia Covid-19, pričom je zrejmé, že oprávnený a povinná nemajú totožný pohľad na podmienky realizácie styku za aktuálnej epidemiologickej situácie, ktorá však neodôvodňuje nerešpektovanie právoplatných súdnych rozhodnutí o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom, k čomu sa zhodne vyjadrili Úrad verejného zdravotníctva SR, Verejná ochrankyňa práv, či Slovenská advokátska komora. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že vo vyjadrení povinnej nie je zmienka o tom, že by sa dcéru snažila pozitívne motivovať ku kontaktu s oprávneným, naopak, opisuje ako v rodine hľadajú spôsoby, ako sa vyhnúť akémukoľvek stretnutiu s oprávneným tvrdiac, že je to v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a že uvedené stratégie povinná používa, aby neprehlbavala u dieťaťa stres. Povinná poukazuje na nepokračovanie v mediačných stretnutiach z dôvodov na strane oprávneného, k čomu oprávnený uviedol, že sa zúčastnil prvého mediačného stretnutia dňa 2.6.2020, na ktorom boli dohodnuté niektoré pravidlá týkajúce sa odovzdávania výživného, odovzdávania maloletej na styk s oprávneným, stravovania maloletej a kontaktovania povinnej s oprávneným. Povinná však dohodnuté pravidlá bezprostredne nasledujúci deň porušila. Oprávnený napriek tomu neodmietol pokračovanie v mediačných stretnutiach, ale naopak komunikoval s povinnou a mediátorkou, aby bola rešpektovaná dohoda, ktorá vzišla z prvého mediačného stretnutia. Za jednu z kľúčových okolností oprávnený považuje to, že správanie maloletej voči oprávnenému sa zhoršilo v čase, kedy je maloletá vo výlučnej starostlivosti a pod výlučným výchovným vplyvom povinnej, resp. starej matky žijúcej s ňou v jednej domácnosti. Vo vzťahu k otázke platenia výživného, ktorá s predmetom tohto konania vôbec nesúvisí oprávnený uviedol, že z mediačného stretnutia dňa 2.6.2020 vzišla aj dohoda medzi rodičmi, týkajúca sa odovzdávania výživného formou hotovosti, avšak povinná si výživné v hotovosti od oprávneného opakovane odmietla prevziať a následne iniciovala trestné konanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy. Podľa vedomostí oprávneného maloleté dieťa nie je riadne zaočkované podľa očkovacieho kalendára povinných očkovaní, pričom mu nie je známy na strane dieťaťa dôvod pre odklad alebo neabsolvovanie základného očkovania. Povinná však niektoré očkovania na základe jej presvedčenia nepripúšťa. Je preto prekvapivé, ak povinná na jednej strane až neadekvátne reaguje na možnosť nákazy dieťaťa ochorením Covid-19 alebo neoprávnene kritizuje starostlivosť otca o zdravie dieťaťa, ale na druhej strane dieťa nie je povinnými vakcínami chránené pred inými, život ohrozujúcimi vážnymi ochoreniami, pričom oprávnený nemá možnosť rozhodovať o poskytovaní zdravotnej starostlivosti dcére v tomto smere. Oprávnený zdôraznil, že nikdy nežiadal, aby sa jeho styk s dcérou realizoval „násilným konaním“, ale žiadal, aby dieťa bolo odovzdané matkou v súlade s rozhodnutím o styku riadne, t.j. aj psychicky pripravené a aby preberanie a odovzdávanie dieťaťa prebehlo pokojne, ako sa to do marca 2020 v zásade dialo. Oprávnený v odvolacej replike konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval pri prejednaní veci v súlade s procesnoprávnym postupom a bez zistenia skutočného stavu veci a prijatia primeraných opatrení za účelom dosiahnutia dobrovoľnej realizácie rozhodnutia o styku zo strany všetkých účastníkov konania návrh na výkon rozhodnutia o styku predčasne zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Oprávnený podaním zo dňa 17.2.2021 (č.l. 191 súdneho spisu) uplatnil námietku zaujatosti a navrhol vylúčenie sudcu a VSÚ z prejednávania sporu, ktorú odôvodnil prieťahmi v konaní a to s poukazom na skutočnosť, že dňa 15.2.2021 si oprávnený prevzal predvolanie v ukončenom konaní sp. zn. 14P/38/2020, detailne si prezrel všetky jeho konania zobrazené v elektronickom súdnom spise a domyslel si súvislosti medzi konaniami vedenými sudcom M. Jankolom a sudcom P. Kalatom, pričom má oprávnený podozrenie, že sudca JUDr. M. Jankola a VSÚ zámerne neefektívne koná a zadržáva predmetné konanie pod sp. zn. 56Em/3/2020 na okresnom súde, aby nešlo odvolanie voči uzneseniu na odvolací súd a medzitým sa zlegalizovalo nedodržiavanie rozsudkov a psychické týranie dieťaťa zákazom styku. Ďalej oprávnený v námietke zaujatosti namieta nekvalitu sudcu JUDr. M. Jankolu a napadnutého uznesenia s tým, že z dôvodu sťažností oprávneného nie je sudca JUDr. M. Jankola dôveryhodne schopný rozhodovať nestranne.

11. Súd prvej inštancie na námietku zaujatosti uplatnenú oprávneným podaním zo dňa 17.2.2021 neprihliadal (č.l. 204 súdneho spisu), nakoľko z jej obsahu vyplýva, že oprávneným uvádzané dôvody na vylúčenie sudcu spočívajú v postupe sudcu v konaní, príp. v iných konaniach, v ktorých rozhodoval totožný sudca, pričom však § 49 ods. 3 CSP výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti spočívajúce v postupe sudcu v prejednávanej veci a rovnako je vylúčené, aby dôvod pochybnosti o nezaujatosti sudcu bol spájaný s jeho rozhodovacou činnosťou.

12. Povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolacej duplike zotrvala na svojej doterajšej argumentácii, založenej na iniciatívach povinnej riešiť situáciu v rodine prostredníctvom odbornej intervencie za pomoci psychológov a mediátora. Oprávnený obviňuje povinnú zo skutočnosti, že sa jeho vzťah s dcérou doposiaľ ešte nezlepšil, čo však povinná považuje len za neopodstatnené prenášanie zodpovednosti z vlastného konania na povinnú, ktorá opakovane vyhľadáva odbornú pomoc k zlepšeniu ich vzťahov oproti oprávnenému, ktorý nejaví žiadne náznaky konštruktívnej snahy zlepšenia situácie. Vo vzťahu k tvrdeniu oprávneného ohľadom neukončenia mediácie z jeho strany, povinná predložila súdu komunikáciu medzi oprávneným, povinnou a mediátorkou, z ktorej jednoznačne vyplýva, že povinná sa k pokračovaniu mediácie stavala kladne, zatiaľ čo oprávnený pokračovanie v mediácii odmietol a povinná nemá vedomosť, že by sa oprávnený po poslednej komunikácii mediátorke ozval. Rovnako povinná poprela pravdivosť tvrdení oprávneného o tom, že bol vynechaný z výberu školy a škôlky a odmietla tiež tvrdenia oprávneného, že by sa tento nikdy nedožadoval styku s maloletou násilím, nakoľko sa či už priamym alebo nepriamym násilím dožadoval styku opakovane, o čom svedčí aj záznam zo služby OO PZ Bratislava Karlova Ves zo dňa 15.5.2020. Správanie oprávneného nasvedčuje nátlakovému a násilnému správaniu, kedy sa tento bez akéhokoľvek ohľadu na maloletú snaží styk dosiahnuť (výlučne v rozsudku stanovenom rozsahu), bez akýchkoľvek zábran v jeho postupoch. Podľa povinnej, prejavom skutočnosti že oprávnený sa snaží doceliť realizáciu jeho styku s dcérou násilným spôsobom je aj samotné podanie návrhu na výkon súdneho rozhodnutia, ktorého podanie smeruje v konečnom dôsledku k násilnému odobratiu dieťaťa zo starostlivosti povinnej a jeho odovzdanie oprávnenému. Povinná poukázala na § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých a na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 13.10.2015 sp. zn. III.ÚS 3462/14, rozsudok ESLP č. 27145/03 Pedovič proti Českej republike zo dňa 14.3.2006 a rozsudok ESLP Voleský proti Českej republike zo dňa 29.6.2004.

13. Podaním zo dňa 23.4.2021 (č.l. 284 súdneho spisu) oprávnený opätovne uplatnil námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Jankolovi, v ktorej namieta jeho subjektívnu zaujatosť, ktorá má vyplývať zo spôsobu rozhodovania vo všetkých ním súdených konaniach oprávneného, namieta jeho procesný postup, prieťahy v konaní a spôsob rozhodnutia v danej veci. Zároveň namieta objektívnu zaujatosť zákonného sudcu, ktorá má vyplývať z toho, že v dôsledku sťažností oprávneného, ale najmä hrozacej exkulpácie a postihu sudcu za ohýbanie práva, prieťahy v konaní, neefektívnu činnosť, marenie vymožitelnosti práva, nezisťovanie aktuálneho stavu, možného korupčného/koordinovaného správania v rámci organizovanej skupiny podľa business schémy na násilné vymazávanie rodičov zo života detí špecializovaným právnym zástupcom matky (AK-Kanis) a ponechanie týraného dieťaťa v psychickom domácom násilí a väznení matky od marca 2020 v prípade, že niektorý súd či OČTK rozpozná materiálnu pravdu v tomto prípade, sudca JUDr. Jankola nie je za týchto okolností dôveryhodne schopný rozhodovať objektívne nestranne, z čoho podľa oprávneného vyplýva, že sudca JUDr. M. Jankola má už „pomer k sporu“ a jeho ďalšie rozhodovanie je závislé od vlastného prospechu, resp. hroziaceho neprospechu, ak by rozhodol v prospech práva dieťaťa a jeho najlepšieho záujmu.

14. Kolízný opatrovník sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

15. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.
16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
17. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.
18. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.
19. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.
20. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.
21. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.
22. Podľa § 53 ods. 1 CSP, námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.
23. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.
24. Odvolací súd považoval za nevyhnutné sa v prvom rade vysporiadať s námietkami zaujatosti voči zákonnému sudcovi súdu prvej inštancie, uplatnenými oprávneným v podaniach zo dňa 17.2.2021 a zo dňa 23.4.2021, vo vzťahu ku ktorým dospel odvolací súd, ktorý je zároveň nadriadeným súdom Okresného súdu Bratislava IV, k jednoznačnému záveru, že ide o námietky zaujatosti, na ktoré nie je možné prihliadať a to z nasledovných dôvodov. Predmetné námietky zaujatosti nespĺňajú náležitosti kvalifikovanej námietky v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, keďže v nich nie sú uvádzané žiadne dôvody napĺňajúce dikciu ustanovenia § 49 ods. 1 CSP. Oprávnený namieta procesný postup a rozhodovacie činnosť sudcu, ktoré však podľa § 49 ods. 3 CSP nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu a naopak opodstatňujú postup podľa § 53 ods. 3 CSP, t.j. na takéto námietky zaujatosti sa neprihliada s tým, že v takýchto prípadoch sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Oprávnený v predmetných námietkach zaujatosti jednoznačným spôsobom ani nepreukázal, kedy sa o ním tvrdených dôvodoch vylúčenia zákonného sudcu dozvedel, čo predstavuje jednu z podstatných náležitostí kvalifikovanej námietky zaujatosti s tým, že nepreukázanie včasnosti podania námietky zaujatosti odôvodňuje postup podľa § 53 ods. 1 CSP. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že posudzovanie prietahov v konaní nepatrí do kompetencie odvolacieho súdu, ale výlučne do kompetencie správy súdu na základe prípadnej sťažnosti adresovanej účastníkom konania predsedovi súdu alebo do kompetencie Ústavného súdu Slovenskej republiky na základe prípadnej ústavnej sťažnosti.
25. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.
26. Podľa § 375 CMP súd rozhoduje uznesením.
27. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.
28. Podľa § 376 ods. 2 CMP súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.
29. Podľa § 376 ods. 3 CMP konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.
30. Podľa § 34 veta prvá CMP ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužijú.
31. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.
32. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

33. Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

34. Podľa § 38 ods. 1 CMP ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

35. Podľa § 38 ods. 2 CMP názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

36. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

37. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1, súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

38. Podľa § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

39. Odvolací súd poukazuje na to, že konanie o výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva účastníka súdneho konania na vymoženie priznaného mu práva alebo plnenia. Esenciálnou a neopomenuteľnou podmienkou konania o výkon rozhodnutia je dispozícia vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený disponujúci exekučným titulom očakáva poskytnutie súdnej ochrany smerujúcej k naplneniu účelu exekučného titulu v prípadoch, kedy povinný uloženú mu povinnosť nesplní dobrovoľne. Odopretie vykonania exekučného titulu preto musí byť založené na závažných, zákonom predpokladaných okolnostiach, odôvodňujúcich záver súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Existenciu týchto okolností musí súd vždy dôsledne skúmať a svoje rozhodnutie o ich existencii v súlade so zákonom riadne a presvedčivo odôvodniť.

40. Konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi začalo v danom prípade na základe návrhu oprávneného - otca maloletého dieťaťa.

41. Styk otca s maloletým dieťaťom je predmetom úpravy vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré predstavuje riadny exekučný titul, teda súdom určený vzorec správania sa rodičov maloletého dieťaťa k dieťaťu a k sebe navzájom. V tomto štádiu stavu veci niet priestoru pre úvahy o vhodnosti, či nevhodnosti realizácie styku, to sú úvahy, ktorými sa riadil súd pri určení rozsahu styku rodiča s dieťaťom, teda v základnom konaní. V konaní vykonávacom, ku ktorému dochádza na základe autoritatívneho a vykonateľného rozhodnutia súdu je predmetom procesnej ochrany od súdu požadovaný a súdom nariadený nútený výkon subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, t.j. práva už judikovaného. Pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku rozhodnutia, sú účastníci konania povinní sa rozhodnutiu podriať.

42. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

43. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

44. Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie

rodiča, tzv. výchovu prítomnosti či príkladom, ktorá je ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnjšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 618/05).

45. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj oprávnený (porov. uznesenie Okresného súdu Bratislava III vo veci 37Em 3/2012).

46. Zároveň odvolací súd poukazuje na rozhodnutie ESLP Reslová proti Českej republike zo dňa 18.7.2006, v zmysle ktorého skutočnosť, že rodičia nespolupracujú však nezbavuje vnútroštátne orgány povinnosti prijať všetky nevyhnutné a vhodné opatrenia (stretnutia u psychológa, asistovaný styk v špecializovanom zariadení a pod.) na to, aby boli udržané rodinné putá.

47. Predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 15.4.2020 doručením návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia na súd prvej inštancie a to na podklade rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/599/2017-176 zo dňa 24.4.2018, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny kalendárny týždeň v roku, od piatku od 16.30 hod. do nasledujúcej nedele do 18.30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v roku, vždy v stredu a vo štvrtok od 16.00 hod. do 18.30 hod, s výnimkou letných školských prázdnin, počas ktorých je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý rok od 7.7. od 9.00 hod. do 14.7. do 18.00 hod., od 7.8. od 9.00 hod. do 14.8. do 18.00 hod., v 32. a 34. týždni kalendárneho roka od štvrtka od 16.00 hod. do nedele do 18.30 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v určenom čase v mieste bydliska matky a v určenom čase maloletú odovzdá matke v mieste jej bydliska. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/7/2014-161 zo dňa 10.7.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/556/2014-225 zo dňa 14.4.2015, v časti úpravy styku otca s maloletou.

48. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s procesným postupom súdu prvej inštancie, s obsahom napadnutého rozhodnutia, s odvolaním oprávneného, s vyjadrením povinnej k odvolaniu a s následnými vyjadreniami účastníkov konania, dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci vyššie citovanou právnou úpravou a vyššie uvedenými skutočnosťami dôsledne neriadil, keďže svoje rozhodnutie vydal bez náležitého zistenia podstatných skutočností nevyhnutých pre objektívne a dôsledné posúdenie návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia a to z nasledovných dôvodov. Z obsahu spisu sú jednak jednoznačne zrejme diametrálne odlišné postoje účastníkov konania vo vzťahu k realizácii styku v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia, ale súčasne je zo spisu jednoznačne zrejmá aj neschopnosť rodičov konštruktívne v tejto otázke spolu komunikovať a dospieť k riešeniam, ktoré budú na prospech všetkých zúčastnených strán, vrátane maloletého dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že v danom prípade je exekučným titulom vykonateľný rozsudok súdu o úprave styku oprávneného otca s maloletou, pričom medzi účastníkmi konania nie je sporná skutočnosť, že styk otca s maloletou sa v rozsahu určenom vykonateľným rozhodnutím súdu nerealizuje. Súd prvej inštancie ako vykonávací súd nemôže rezignovať na výkon rozhodnutia zamietnutím návrhu na jeho nariadenie len na základe konštatácie, že povinná uviedla ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa oprávneným namietané termíny stykov neuskutočnili, s odkazom na odmietavý postoj maloletej voči oprávnenému bez toho, aby využil všetky, právnou úpravou predpokladané a dostupné možnosti za účelom dosiahnutia dobrovoľného plnenia predmetného exekučného titulu. Navyše súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ani náležitým spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu vyhodnotil povinnou uvádzané dôvody nerealizovania styku ako objektívne dôvody ospravedliteľného charakteru, ako sa vysporiadal s podstatnými rozdielmi v argumentácii oprávneného a povinnej, bez vykonania ďalších dôkazov a z akého dôvodu v prípade existencie ospravedliteľných dôvodov na strane povinnej nepostupoval v zmysle § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Zo spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z tvrdení účastníkov konania vykazujúcich výrazný rozdiel v ponímaní situácie a jej príčin, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 35 a § 36 CMP, § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých minimálne predčasné, keďže bolo vydané bez znalosti stanoviska kolízneho opatrovníka vo vzťahu k realizácii styku s maloletou v zmysle exekučného titulu, ako aj bez uskutočnenia vhodnou formou vykonaného pohovoru s maloletou súdom prvej inštancie, za účelom zistenia jej postojov a vnímania súčasnej situácie, keď podľa tvrdenia oprávneného sa styk do marca 2020 realizoval bezproblémovo a maloletá nemala so stretávaním sa s oprávneným žiadny problém. V prípade maloletej ide o dieťa, ktoré má v súčasnosti 8 rokov (v čase vydania napadnutého rozhodnutia 7 rokov), v

nadväznosti na čo je odôvodnené predpokladať, že maloletá je schopná svoj názor samostatne vyjadriť. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že je nielen v záujme oprávneného, ale predovšetkým aj v záujme maloletého dieťaťa, aby bola zabezpečená realizácia styku s maloletým dieťaťom v pravidelných intervaloch tak, aby nedošlo k narušeniu vzájomných vzťahov rodiča s maloletým dieťaťom takého charakteru a intenzity, ktoré by v budúcnosti mohlo viesť k ťažko napravitelným škodám vo vzájomných vzťahoch. Uvedené skutočnosti zohľadňoval pri svojom rozhodnutí súd, ktorý exekučný titul vydal, pričom doposiaľ nie je obsahom spisu žiadna informácia, z ktorej by vyplývalo, že medzičasom došlo ku zmene alebo zrušeniu predmetného exekučného titulu. Vykonávacie konanie je limitované obsahom a rozsahom exekučného titulu a nie je v rámci neho daný priestor na akúkoľvek úpravu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu. Súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých musí vo vzťahu k posudzovaniu existencie ospravedliteľných dôvodov nerealizácie styku zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ale aj správanie sa a názor maloletého spolu s dôvodmi odmietania styku s oprávneným zo strany maloletého dieťaťa, nakoľko exekučný titul v sebe zahŕňa tiež povinnosť povinnej maloleté dieťa na styk otcom riadne pripraviť, čo predstavuje nielen fyzickú prípravu v zmysle, aby dieťa malo pripravené osobné veci a bolo v čase prevzatia určeného súdnym rozhodnutím fyzicky prítomné v mieste určenom súdom, ale predovšetkým psychickú prípravu dieťaťa, na ktorej je potrebné zo strany preferenčného rodiča pracovať kontinuálne s potrebou uvedomenia si toho, že dieťa vníma nielen verbálne prejavy rodiča, ale aj jeho neverbálne prejavy, pričom maloleté dieťa vo väčšine prípadov prirodzene zdieľa postoje preferenčného rodiča, s ktorým žije v jednej domácnosti a je na ňom primárne závislé pri uspokojovaní svojich potrieb a pri vnímaní pohody v domácnosti. Z obsahu spisu k času rozhodovania odvolacím súdom nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by objektívne vylučovali oprávneného ako otca maloletého dieťaťa z výkonu rodičovských práv a povinností, ktorých súčasťou je aj právo otca a maloletého dieťaťa na pravidelný kontakt vo forme styku, v rozsahu stanovenom súdom v zmysle vykonateľného rozhodnutia.

49. Odvolací súd považuje za nevyhnutné v danom prípade uviesť, že žiadne rozhodnutie súdu vo veciach maloletých detí, aj keď vydané s najlepším vedomím a svedomím, nemôže splniť svoj účel bez vzájomnej spolupráce rodičov a ich schopnosti komunikovať veci týkajúce sa maloletých detí bez zášte a prenášania nespracovaných emócií rodičov do vzťahov s maloletými deťmi. Prvoradá pre rodičov musí byť vždy záujem maloletých detí na ich zdravom a harmonickom psychickom a fyzickom vývoji, pričom je spoločnou zodpovednosťou oboch účastníkov konania ako rodičov, tento záujem maloletých detí naplňovať aj v prípade narušenia ich partnerských vzťahov a to v prípade potreby aj za pomoci relevantnej odbornej psychologickéj pomoci. Súčasne odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby sa pokúsili navzájom komunikovať konštruktívne, bez zbytočnej animozity, nakoľko to je najschodnejšia cesta k tomu, aby dieťa malo možnosť vyrastať bez stresov spôsobených narušenými vzťahmi ich rodičov.

50. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

51. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP, v spojení s § 391 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude za účelom odstránenia rozporov v tvrdeniach účastníkov konania vo vzťahu k realizácii styku doplniť dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a to v záujme riadneho a dôsledného posúdenia návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia. V tejto súvislosti je predovšetkým nevyhnutné v súčinnosti s kolíznym opatrovníkom vykonať šetrenie ohľadom dôsledného zistenia stavu realizácie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu o úprave styku s maloletým dieťaťom, zistiť rozsah jeho realizácie, resp. rozsah a obdobie jeho nerealizácie a dôvody, pre ktoré sa povinná nepodrobuje právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, zväziť vykonanie pohovoru s maloletou formou vhodnou jej veku a vyspelosti za účelom objektívneho zistenia jej názoru a následne postupom súladným so znením § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých posúdiť, či zo strany povinnej ide o dôvody ospravedliteľné alebo nie, z pohľadu ich ospravedliteľnosti. V závislosti od zistených skutočností, ktoré vyplynú z doplneného dokazovania bude úlohou súdu prvej inštancie aj zväziť postup v zmysle § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, keďže zo stavu veci doposiaľ vyplývajúceho zo spisu je zrejмый hlboký rozvrat vo vzájomných vzťahoch zúčastnených strán, ktorý si podľa všetkého vyžaduje intervenciu v podobe psychologického poradenstva. V novom rozhodnutí bude súd prvej inštancie povinný náležitým spôsobom vyhodnotiť

tvrdenia oprávneného a povinnej v nadväznosti na vykonané dokazovanie a svoje rozhodnutie presvedčivým spôsobom odôvodniť.

52. V súdnom spise sa nachádzajú podania oprávneného, datované 12.3.2021, 27.3.2021, 16.4.2021 a 23.4.2021 (adresované a doručené súdu prvej inštancie), ktoré sú označené ako návrhy na neodkladné opatrenie, avšak z ich obsahu jednoznačne vyplýva, že ide o návrhy podané oprávneným podľa § 376 ods. 3 CMP, ktorými sa oprávnený domáha odovzdania dieťaťa do starostlivosti oprávnenému rodičovi po opakovanom marení výkonu súdneho rozhodnutia. Po predložení veci Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní oprávneného bolo odvolaciu súdu v dňoch 7.5.2021 a 31.5.2021 doručené podanie oprávneného zo dňa 7.5.2021, nadpísané ako „Návrh na neodkladné opatrenie podľa § 376 CMP“, z obsahu ktorého napriek jeho označeniu rovnako vyplýva, že nejde o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ustanovenie § 376 ods. 3 CMP neupravuje nariadenie neodkladného opatrenia, ale konanie o výkone neodkladného opatrenia, čo jednak nezodpovedá danej veci, v prípade ktorej je exekučným titulom právoplatný a vykonateľný rozsudok a jednak je z podaní oprávneného zrejme, že sa domáha zabezpečenia výkonu súdneho rozhodnutia podľa právoplatného rozsudku a odovzdania dieťaťa do starostlivosti oprávnenému rodičovi, čo však v rámci vykonávacieho konania ani nemožno realizovať nariadením neodkladného opatrenia, ale v prípade odňatia dieťaťa ide o postup predpokladaný ustanovením § 386 CMP, ktorý spadá až do druhej fázy vykonávacieho konania po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia v rámci uskutočnenia výkonu rozhodnutia. V predmetnej veci doposiaľ k vydaniu uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia nedošlo, nakoľko súd prvej inštancie návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol a predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie opodstatnenosti odvolania oprávneného proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd uznal dôvodnosť odvolania oprávneného, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd s poukazom na ustanovenia § 2 ods. 1, § 373 CMP a s poukazom na ustanovenie § 124 ods. 1 CSP o predmetných podaniach oprávneného nerozhodoval ako o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže pre posúdenie podania súdom nie je podstatné jeho označenie stranou sporu, resp. účastníkom konania, ale jeho obsah.

53. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

54. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).